

# ТЕЛЕ



№22 (1368)  
2 червня 2022

# ЕКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Запрошуємо до магазинів

# Світ Наталі

**В асортименті:** джинси, штани, лосини, джегінси, костюми, футболки, майки, шорти, кофти, светри, кеди, кросівки, туфлі, сумки, окуляри, шкарпетки, колготки, білизна, шапки, кепки.

*просп. Героїв Дніпра, 2*

*просп. Героїв Дніпра, 42*

*просп. Героїв Дніпра, 49*

*просп. Героїв Дніпра, 54*

*вул. Добровольського, 47*

# Війна в Україні в цифрах

**У**же більше трьох місяців український народ героїчно бореться за свою свободу та незалежність, намагаючись вигнати ворога зі своєї землі. Кожен платить величезну ціну за незалежну Україну - зруйновані міста, тисячі вбитих мирних жителів та сотні постраждалих дітей, мільйони вимушених переселенців і тих, хто стикнувся з насиллям з боку окупантів. Усім нам ще доведеться осмислити всі ці наслідки, але зараз щодня ми робимо впевнені кроки до спільної перемоги.

~ У тимчасовій російській окупації наразі перебуває близько 20,7 % території України.

~ 11 мільйонів українців стали вимушеними переселенцями. Майже 7 мільйонів переїхали до спокійніших регіонів України.



~ Російська армія завдала по Україні 1474 ракетні удари, застосувавши 2275 різних ракет, повідомив 23 травня Володимир Зеленський.

~ Щонайменше 234 дитини загинули від дій РФ за даними Офісу генерального прокурора України. Найбільше постраждало дітей у Донецькій області.

~ Щодня на телефон гарячої лінії уповноваженого з прав людини звертаються 700-800 українців, які повідомляють про воєнні злочини росії.

~ 8462 випадки загибелі чи поранення цивільних людей в Україні змогло підтвердити Управління Верховного комісара ООН. Важливо розуміти, що реальні цифри будуть набагато більшими.



~ 23 500 кілометрів доріг треба буде відбудувати.

~ Економічні втрати України від російського повномасштабного вторгнення, разом із непрямими збитками, становлять близько 1 трильйона доларів.



~ Приблизно в 100 мільярдів доларів експерти оцінюють безпосередні збитки інфраструктури країни.



~ Окупанти зруйнували чи пошкодили 38,6 мільйона квадратних метрів житла.

~ Зруйновано та пошкоджено майже 95 000 легкових автомобілів.

## станом на 24 травня



~ 22 мільйони тонн продовольства росія заблокувала в українських портах.

~ Загальна тривалість повітряних тривог у Києві становила 17 діб. Щодня ця цифра збільшується. А кількість тривог сягає 400.

Але жодна агресія не спинить життя. За даними Міністерства юстиції, станом на 24 травня від початку війни в Україні народилося 48 321 немовля. Найбільше - у Львівській (4668 дітей), Дніпропетровській (4054 дитини), Одеській (3630 дітей), Вінницькій (2694 дитини) та Закарпатській (2645 дітей) областях. На Полтавщині з 24 лютого працівниками органів юстиції було видано 2229 свідоцтв про народження малюків.



51 959 нових сімей було зареєстровано за 3 місяці широкомасштабного російського вторгнення. Тільки на Дніпропетровщині обмінялись обітницями понад 7563 пари. Також серед лідерів за кількістю зареєстрованих шлюбів під час війни - Одеська область (3861), м. Київ (3750), Львівська (3266) та Полтавська (3058) області. Це ще раз доводить, що життя не спинити, воно триває попри війну і незгоди. Адже кохання - це те, що робить нас сильнішими!

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальний за випуск - редактор О. О. Тарантіна

№ 22 дата виходу 02.06.2022 Наклад 1150 Замовлення № 167

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44508, 44500 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

## ПОДІЇ ТИЖНЯ



### Задля відбудови України

На прохання голови смт Макарів Бучанського р-ну Київської обл., яке понад місяць було заблоковане військами РФ, а також піддалося масштабним руйнаціям унаслідок ворожих обстрілів, ракетних та авіаударів, компанією Ferrhexro було оперативно придбано та доставлено екскаватор-навантажувач виробника SDLG вартістю понад 1,5 млн грн.

- Переданий екскаватор-навантажувач покликаний допомогти у відновленні Макарова після масштабних руйнацій, яких зазнало селище. Ми прагнемо поліпшити життя людей, які страждають внаслідок російської збройної агресії в Україні, безупинно працюємо з гуманітарними запитами для забезпечення першочергових потреб населення, - наголосив Юрій Химич, керівник програм КСВ Ferrhexro в Україні.

Два фронтальних навантажувачі (екскаватори) виробника JCB загальною



вартістю понад 4 млн грн також було придбано компанією на прохання міського голови Чернігова Владислава Атрошенка. Також для потреб Чернігівської обласної дитячої лікарні, яка залишилася фактично єдиним медичним закладом в області, має 14 клінічних відділень та обслуговує як місто, так і область, придбали автомобіль швидкої допомоги (реанімобіль) FORD TRANSIT вартістю понад 2,1 млн грн. Він призначений для перевезення дітей старше 10 років і укомплектований усім необхідним.

Ferrhexro продовжує вивчати запити стосовно надання гуманітарної допомо-

ги та оперативно забезпечувати їх. Раніше повідомлялося, що компанія вже придбала та передала комунальну техніку до Чернігова, а також готує передачу техніки до населених пунктів Сумщини.



### Без гарячої води

- Центральну котельню у пров. Енергетиків, 31, згідно з графіком, відключаємо з 1 червня для гідравлічних випробувань та поточного ремонту теплових мереж і обладнання теплових пунктів та котельні, - зазначив директор КВП «Теплоенерго» Павло Сніжко. - Говорити про термін відновлення постачання гарячої води зарано, остаточні результати можна буде озвучити після проведення гідравлічних випробувань, а також на це вплине цінова політика на природний газ від ТОВ «Нафтогаз Трейдинг» компанії «Нафтогаз України». За інформацією ТОВ «Нафтогаз Трейдинг», яка є нашим газопостачальником, ціна природного газу для потреб населення з 1 червня 2022 року збільшується майже у 4 рази й становитиме 29 391,55 грн за 1000 куб. м. Відповідно до умов, які діють під час воєнного стану, органи місцевого самоврядування не мають права підвищувати тарифи на комунальні послуги для споживачів. Це призведе до значних збитків для КВП «Теплоенерго», тому ці кошти мають бути відшкодовані постачальнику послуг із міського бюджету. Це досить значна цифра як для підприємства, так і для міського бюджету, тому про відновлення гарячого водопостачання будемо говорити після вирішення цього питання. Усі зміни та додаткову інформацію будемо повідомляти через засоби масової інформації, а також на сайті підприємства.

### До літа готові

Щороку з початку літа, а саме з 1 червня до 31 серпня, ЗДО міста працюють за



літнім режимом. Усі види діяльності дітей, крім прийому їжі та денного сну, за сприятливих погодних умов проводяться на свіжому повітрі.

- Мережа ЗДО складається з 10 закладів, із яких 9 розташовані в місті, 1 - у Дмитрівці, та двох дошкільних підрозділів, які входять до складу філій опор-



ного закладу ЗОШ № 3, - зазначила заступниця міського голови Надія Угнічева. - Тож завданням кожного колективу є підтримка закладу в робочому стані та готовність у разі потреби негайно розпочати роботу з дітьми. Для безпечного та змістовного дозвілля дітей у закладах виконані косметичні та поточні ремонти павільйонів, проведена ревизія пісочниць, малих архітектурних форм та спортивного устаткування на групових і спортивних майданчиках, замінено пісок для ігор дітей. Усі групові майданчики, на яких планується розмістити дітей улітку, забезпечені ємностями для води, тенетами або сітками для притінення ігрових зон у спекотну погоду. Дитяче 3-разове меню на літній період складене з розрахунку 40 грн для дитини віком до 4-х років та 56 грн - від 4 до 6 (7) років. Харчоблоки ЗДО забезпечені в достатній кількості холодоильним та технологічним обладнанням, кваліфікованими кухарями.

Кількість дитячих садків, що працюють, збільшилася. З 1 червня радо зустрічає своїх вихованців ЗДО «Сонечко».

Сторінки підготувала  
Ольга ТАРАНТИНА

# Випуск. Травень. Війна

Ще ніколи таким до болю мелодійним не був останній дзвоник у школі, поріг якої відтепер можна буде переступити, хіба що навідавшись у гості. Його дзвін сповістив про те, що заняття скінчилися, і саме час зробити останній ривок, щоб підтвердити набуті знання під час мультипредметного тесту.

Війна в Україні змусила нас привчитися до нових реалій, забравши найцініше - живе спілкування. До дистанційного навчання діти вже звикли під час пандемії, хоча батьки бачать у ньому певні недоліки. Утім, ще ніколи, як нині за часів війни, учні не перебували в таких складних умовах. Комусь доводиться читати підручник у бомбосховищі, хтось, попри перебої з інтернетом, намагається засвоювати програму дистанційно. Немало й таких школярів, які продовжують освіту не там, де звикли, не в рідному місті чи селищі, бо переїхали з родинами в більш безпечні, на їхній погляд, регіони країни або за кордон.

За даними Офісу Генерального прокурора, станом на 27 травня через постійні бомбардування й обстріли збройними силами РФ українських міст і сіл пошкоджено 1887 закладів освіти. При цьому 180 із них зруйновано повністю. На тимчасово окупованих територіях України залишається близько 800 шкіл.

## Друга домівка

Осяяний сонцем скверик, бузок у якому сповнює пахощами все навкруг, поблизу СЗОШ № 4 сповнений неголосного дитячого гомону - одинадцятикласники фотографуються на згадку разом із директоркою школи та своїми вчителями. Зграйка усміхнених, в ошатних сукнях, таких ще юних дівчат з ніжно-рожевим блиском на губах, уже прагне серйозно дивитися на цей світ, що приготував безліч стежинок. Хлопці - окремо, обговорюють мультипредметний тест (МПТ). Та на загальному фото всі - ті ж самі діти, які за звичкою туляться до рідних учителів й так само по-дитячому обіймаються, коли фотографуються самі...

Урочистий захід із приводу останнього дзвоника в стінах школи вже завершився. Традиційного шкільного вальсу, про який так мріялося, не сталося. Та ще й попередили всіх: раптом тривога - бігом в укриття. Тож ніякого звичного галасу, як це бувало під час шкільних лінійок, коли батьки один поперед одного товпилися, щоб сфотографувати свою дитину, потому, наче наречених, засівали дітей житом, пропускаючи через вишиті



рушники. Ніяких повітряних кульок, ніякого символічного випускання голубів. Думки про майбутнє - особисте й загальнодержавне - витали в повітрі. Але ще довго цьогорічні випускники не відпустили вчителів, бажаючи вдосталь наговоритися й пригадуючи курйози шкільного життя...

- Випробування тільки загартовують до подолання майбутніх перешкод у житті, - впевнена випускниця СЗОШ № 4 Софія Проненко. - На мою думку, ми зовсім скоро перегорнемо цю сумну сторінку в історії нашої країни і своїми справами зробимо все можливе задля допомоги їй. Планую вчитися далі в Україні, залишатимусь тут, щоб допомагати її відновленню!

Учорашні діти, а нині випускники відверто зізналися: за роки навчання школа стала їм рідною домівкою, а вчителі - справжніми друзями, з якими так не хочеться розлучатися. На запитання про те, як педагогам вдалося створити таку атмосферу в закладі, директорка школи Лідія Бурлака відповідає, що в усьому допомагає щира усмішка:

- З яким настроєм самі йдемо на уроки, такі ж емоції отримуємо й навзаєм! Нині всі ми переймаємося не лише за випускників, які починають крокувати дорогою в

доросле життя, а й за воїнів ЗСУ, завдяки героїзму яких ми мали змогу продовжувати працювати попри ситуацію в країні й у непереможну силу яких віримо, сподіваючись на перемогу!

## Не час для балу

Кожна випускниця завжди мріє про випускний бал - ошатну сукню, стильну зачіску, яскравий макіяж. Звісно, взуває й нові туфлі, щоб отримати максимум вражень. Нині всі розуміють, що не час навіть планувати випускні вечори, як це було раніше. Багато хто проти веселощів під час війни, коли чиїсь сини й брати боронять у тяжких боях рідну землю. Хтось



наполегливо переконує, що діти мають обов'язково повеселитися, що війна ніяким чином не має впливати на бажання провести випускний так, як хочеться самим дітям. І зовсім мало тих, хто рекомендує на згадку подорож, щоб отак тісною шкільною родиною ще раз провести час, пригадавши веселі шкільні роки.

- Я завжди отримувала задоволення від навчання, а не зосереджувалась на оцінках. А тепер мені складно емоційно пережити війну, коли до кінця не розумієш, що можеш зробити, як із



«цим боротися й жити далі, - зізнається випусниця ЗОШ № 3 Вікторія Мирошніченко. - Сумно, що, скоріш за все, доведеться покинути країну, щоб поїхати на навчання за кордон.

Стрічка випусника викликає сльози у випусниці ЗОШ № 4 Мілени Скляр, бо дівчина прекрасно розуміє, що сьогодні для неї пролунав шкільний дзвінок востаннє, але знає, що все одно навідуватиме улюблених вчителів:

- Стрічка випусника - єдина річ з усього запланованого, що вдалося втілити. Та це не страшно, все одно немає настрою опатно вдягатися й веселитися. Так само немає бажання святкувати випускний - хотілося б ще раз зібратися разом шкільною родиною, можливо, на природі. А до школи буду приходити якомога частіше, бо я ж тут із першого класу навчалася. Учителі стали для мене не лише наставниками, а й вірними друзями, які завжди мають що порадити. Це люди, які разом із батьками допомогли мені стати особистістю.

## Головне - перемога

Першочерговою мрією нинішніх одинадцятикласників є перемога ЗСУ. А вже потім - скласти МІПТ, вступити в обраний заклад вищої освіти.

- Планувала вступати до Харкова, але місто сильно постраждало від обстрілів рашистів, - ділиться своїми переживаннями випусниця ЗОШ № 3 Діана Давиденко. - Попри можливість безкоштовного навчання за кордоном, знаю, що вступатиму в Україні, впевнена, що тут мені



буде вчитися легше, бо це моя Батьківщина. А мрію про мирне небо над головою.

Випускник ЗОШ № 3 Михайло Пістряга мріє отримати вищу освіту, заробити мільйон і придбати нерухомість: «Раніше мріяв зустріти світанок з однокласниками, адже мені не вистачатиме тих кумедних ситуацій на уроках, коли ми заважали вчителям проводити уроки».

- Правда за нами, ми віримо в ЗСУ та з кожним днем наближаємося до пере-

моги. Усе буде Україна! - певна випусниця СЗОШ № 4 Валерія Афанасьєва. - Мрія кожного нині - повернутися до нормального життя: прокидатися не від тривоги, вчитися у школі, а не дистанційно, гуляти з друзями скільки заманеться, а не до настання комендантської години.

## Традиції живі

Випускники ЗОШ № 1 висадили дерева на подвір'ї школи, продовжуючи традицію відродження шкільного саду. У



СЗОШ № 5 намагалися провести уроки заходу так, як це було раніше - із вальсом випускників, оголошенням цьогорічних здобутків учнів, нагородженням кращих учителів, патріотичними піснями.

Ілона Трибрат. - Школа запам'ятається мені тим, що я знайшла тут багато нових друзів. Найголовніший урок, якого мене навчили, - бути свідомою й наполегливою йти вперед, а ще твердо вірю, що Україна сильна й подолає всі труднощі.

## Іти до мети

Цьогоріч у Горішніх Плавнях останній дзвоник пролунав для 208 випускників 11-х класів та 519 учнів 9-х класів. Це свято завжди було веселим та гамірним, а сьогодні - тихе шкільне подвір'я, порожні шкільні коридори. І, мабуть, ніколи ще діти так не хотіли до школи, як зараз.



На одному зі шкільних подвір'їв м. Дніпро встановили парти з книгами та зошитами, які ніколи не зможуть взяти в руки вбиті рашистами діти. Саме так ушанували пам'ять сотень маленьких українців, чиє життя обірвалося, тільки розпочавшись. Тих, у кого вже не буде випускного й майбутнього.

За останні два роки школярам та педагогам випало багато випробувань - від пандемії до війни. Та вони продовжували вчитися. Враз подорослішали одинадцятикласники, які мріяли зовсім про інше, - обходяться святковою стрічкою на грудях і скромною фотосесією та кажуть, що головне, аби війна якомога швидше закінчилася перемогою України. А сукні й гучні святкування - не найголовніше. Випускникам 2022 року ніхто не задрить, адже вони в такий важкий час ідуть у доросле життя. Та всі ці випробування мають зробити їх ще сильнішими. Сьогодні, як ніколи, Україні потрібні розумні голови, роботящі руки, дбайливі господарі, люди нової генерації. І ваша зброя - це знання, адже саме заради наближення найщасливішого дня нашого сьогодення - Перемоги кожен має робити все, що може. Воювати, лікувати, вчити, працювати, навчатися. Ідьте до мети, мрійте, обов'язково мрійте, навіть у такий складний час, а ще любіть життя і цю розірвану, понівечену країну.

Наталка ВЕРЕМЧУК  
Ольга ТАРАНТИНА

# Полювання на сіль

**Н**е перший день горішньо-плавняни проводять у пошуках солі - звичної української, кам'яної. Перебої із її постачанням до торговельних мереж почалися ще з початком повномасштабного вторгнення РФ на територію України. Бо разом із тим стартувала й кампанія зі змітання товарів із полиць магазинів. То й не дивно - люди робили запаси продуктів і товарів, які тривалий час не псуються. І сіль, хоча її споживання й не вирізняється великими обсягами, була у пріоритеті.

## Тримати норму

Денна норма солі для людини, в якій немає суттєвих проблем зі здоров'ям, становить 6 грамів. Це близько однієї

ного обсягу відвантаженої продукції.

До зупинки «Артемсолі» Україна входила до двадцятки світових лідерів із видобут-

Опитування, проведене щотижневиком «Телеекспрес», показало, що 64,4 % респондентів-горішньо-плавнян узагалі не роблять запасів продуктів, а купляють тільки потрібне на найближчі дні. Натомість 21,4 % звикли завжди мати певний запас припасів. Із початком повномасштабної війни в Україні 7,1 % опитаних почали скуповувати продукти про запас. І ще стільки ж зазначило, що не має достатньо фінансів, щоб закупити додаткову провізію на скрутні часи.

Найцікавіше, що жоден не обрав варіант відповіді: «Біжу до магазину, як тільки з'являються повідомлення про можливий дефіцит якогось товару». Мабуть, серед наших респондентів не трапилися цього разу люди, які створюють ажіотаж і черги в супермаркетах...

чайної ложки. Для дітей норма менша: від 1 до 3 років - 2 г на день, від 4 до 6 років - 3 г; а від 7 до 10 років - 5 г.

Та дієтологи зазначають, що три чверті нашого щоденного споживання солі походить із готової їжі, яку ми купуємо, - хліба, соусів, ковбасних виробів тощо.

Заради цікавості порахувала, що для однієї дорослої людини на місяць необхідно 180 г солі (навіть без урахування готових продуктів). Тож звичайної упаковки артемівської солі на 1,5 кг має вистачати орієнтовно на 8 місяців!

## Виробництво на паузі

Ще 7 квітня найбільший вітчизняний виробник «Артемсіль» у Соледарі зупинив роботу, бо розташований у безпосередній близькості до зони бойових дій. Виготовлену продукцію, яка залишалася на підприємстві, дилери змогли вивезти, тому протягом місяця її ще можна було знайти в магазинах.

Чому ж зупинка одного підприємства спричинила таку нестачу продукції?

«Артемсіль» випускає понад 90 % всієї солі в Україні та є найбільшим її виробником у Європі. Торік підприємство видобуло майже 2 млн тонн солі, із цього обсягу вироблено фасованої - 171,9 тис. тонн, йодованої - 45,3 тис. тонн

За кордоном також відчують зупинку «Артемсолі». Підприємство постачало сіль у 15 країн світу, серед яких Угорщина, Польща, Грузія, Молдова, Азербайджан, Румунія, Словаччина. За 2021 рік український виробник експортував 744,2 тис. тонн солі, що складає 39,5 % від загаль-

ку солі. Окрім найбільшого Артемівського родовища, в Україні є ще два відомих - Слов'янське (теж у Донецькій області) та Солотвинське (Закарпаття). Зараз деякі підприємства відновлюють свою роботу, зокрема, планують активізувати добуток солі у Дрогобичі та Солотвині. Але масштаби недостатні.

## У пошуках дефіциту

Із 23 травня, коли вкотре спалахнули розмови про дефіцит солі в українських крамницях, до них стартувало масове паломництво споживачів у пошуках даного продукту. І якщо в більшості торгових точок уже неможливо було знайти ні пачки солі, то, наприклад, у західних регіонах її ще можна було придбати. Щоправда, по 95 грн!

**Тепер розсипана сіль не просто до сварки - до скандалу з розлученням**



Неначе дежавю, сплив у пам'яті спогад: влітку 2014-го у «Телеекспресі» вийшла стаття «Сіль та головний біль», присвячена схожій сьогоденню проблемі. «Заради справедливості, треба зауважити, що в деяких магазинах сіль залишилася. І купити її можна без проблем та навіть без черг. Один лише нюанс - вартість товару оперативним злетіла до 6 грн. І за умови «підігрівання» сольової лихоманки це не межа», - цитата, від якої аж защемило... Немов у сучасному анекдоті: одного разу, перебираючи одяг у шафі, ти знайдеш у кишені старого пальто зім'яту одноразову маску і ностальгічно посмінешся, поправляючи скафандр.

## Сольове шахрайство

У сусідньому місті 30 травня до правоохоронців звернулася кременчужанка, яка заявила про шахрайство через сіль. Про це повідомили місцеві інформджерела.

За їхніми даними, жінка знайшла продавця солі й перерахувала за бажаний товар аж 108 тисяч гривень!

Після здійснення платежу продавець перестав виходити на зв'язок...

## То чим підсолити?

Перший віцепрезидент Торгово-промислової палати України, член Української ради бізнесу Михайло Непран днями авторитетно заявив: «Сіль можна купити. Вона дещо дорожча і різноманітніша. Тобто якщо вам треба посолити борщ, ви зайдете в магазин, і там не буде «Артемсолі», ви знайдете іншу сіль. Тому хвилюватися причин немає».

Чи правда тому, хто сидить вище, видніше? Вихідними особисто зробила мінітурне супермаркетами Горішніх Плавнів. Та чи так погано шукала, чи дійсно в нас неможливо знайти не те що артемівської, а й гімалайської, адигейської чи польської солі із обіцяного розмаїття.

Намагався прояснити ситуацію й начальник Полтавської обласної військової

# Укрпошта - ВСЬО?

**Купуйте українське, виробляйте українське, споживайте українське - ці слова сьогодні набувають нового, життєво важливого сенсу. Адже мова йде саме про виживання.**

Я була глибоко переконана, що на четвертому місяці війни ми вже зрозуміли, що кожен може вплинути на перебіг подій. Що наблизити перемогу над росією може військовий на фронті; боєць ТРО; лікар, який лікує поранених; волонтер, який збирає кошти, купує та привозить все необхідне для армії та населення. І саме зараз особливо важливо купувати товари вітчизняного виробника, адже це не просто заклик до патріотизму, а вигоди виживання під час війни. Кошти, отримані від продажу такої продукції, наповнюють держбюджет, капітал накопичується всередині країни, і, що найважливіше, ми надаємо підтримку вітчизняному виробнику. Один із таких проєктів запровадила Укрпошта - виготовлення патріотичних марок.

Два тижні тому Укрпошта голосно анонсувала, що старт продажу другої серії марок, присвяченої відсічі «русскому военному кораблю», відбудеться 23 травня.

Саме 23 травня, в День морської піхоти України, а також на 40 день після «трагічної» загибелі російського військового крейсера «москва», бажаючі зможуть придбати марку «Русский военный корабль... ВСЬО!» у понад 1500 відділеннях Укрпошти. Марка вийшла накладом 5 млн примірників у двох номіналах: «Русский военный корабль... ВСЬО! Смерть врагам!» Ф для відправлень по Україні та «Русский военный корабль... ВСЬО! Слава нації!» W для міжнародних відправлень. Вартість аркуша (3 марки та 3 купони) становитиме 69 грн та \$4,5 відповідно. Задля того, щоб уникнути спекуляцій, на продаж марок було введено ліміт: 2 блоки по 3 марки будь-якого номіналу одному покупцю.

Цей день настав, але щастя отримати марку на горішньоплавнян не зійшло. За-

повітну марку містяни змогли придбати лише 27 травня. О 10 годині ранку до каси вишикувалася черга; сказати, що людей було забагато, не можна. По-перше, це робочий день, по-друге, все ж таки ми не Одеса і не Київ, і бажаючих було до 30-50 осіб. Усе ж таки марка - це не сіль і не пальне... Причому зібралася люди досить різного віку: хтось хотів придбати друзям або дітям, що мешкають за кордоном, хтось для більш меркантильних цілей...

Але якщо вся Україна вже навчилася жити та працювати досить швидко, особливо цьому посприяли останні три місяці, у відділенні Укрпошти нашого міста час завмер.

Процес продажу марки нагадував мені ті самі часи навчання у школі - тоді про комп'ютери та сервіс «Приватбілет» ніхто навіть мріяти не міг, і задля того, щоб придбати квиток на потяг, чергу до залізничної каси треба було займати з вечора, а іноді на це витрачалося й пару діб, особливо в літній період... У двох операторів Укрпошти на обслуговування однієї особи йшло 10-15 хвилин. Десь через пів години присутні вже почали жартувати: мабуть, вони їх там домальовують, що черга не рушає з місця. Далі було цікавіше...

Більш спритний оператор, що закінчив продаж марок, зачинив віконце і сказав майже як кораблю:

- ВСЬО!
- У сенсі «всьо»? - захвилювалися присутні.
- У мене марки закінчилися, - була відповідь.



Наклад марки, який отримала Полтавщина, становив 59 100 штук.

Ще хвилин 10 пішло на те, що присутні намагалися донести до робітниць Укрпошти те, що продаж має тривати доти, допоки марки є в наявності, і їх треба просто взяти в іншій продавчині й продовжувати обслуговувати людей. Дехто вимагав покликати керівника цього еталону сервісу обслуговування, дехто телефонував на гарячу лінію. Результат був абсолютно однаковий - тиша у відповідь. Ще через деякий час оператора повернули, і продаж здійснювався на дві каси. У підсумку: задля того, щоб придбати бажану марку в черзі з 20-25 осіб, було витрачено 1 годину 40 хвилин.

Дівчата з Укрпошти, ви чарівні! Вашому темпу роботи можна лише позаздрити. Нерви у вас як сталеві канати, самі що скелі - могутні та неприступні, ніщо не змусить вас зрушити з місця...

Агов, «Нова Пошта», може, ви будете марки випускати?..

Наталія ІВАНОВА

адміністрації Дмитро Лунін: «На заміну вітчизняній солі приходять іноземна. Усі дев'ять великих національних і регіональних мереж, які працюють на Полтавщині, вже зробили замовлення з-за кордону. В Польщі, Румунії й Туреччині. Звісно, ця сіль буде дорожчою, бо в ціну закладене транспортування, яке зараз недешево. Початок завезення іноземної солі цього тижня очікують у «Велмарті», «ЕКО маркеті», «Сільпо». У мережі «Хуторок» сіль є, але її продають обмежено й не більше 1 кг на людину. Ароматна гімалайська сіль є в «Маркетопті». Ці та інші мережі чекають постачання з-за кордону. В умовах війни можуть виникати перебої з постачанням будь-якої продукції. Я закликаю не скупувати сіль пачками.

## Міняю пачку солі на каністру бензину



Штучний ажіотаж - це ще одна з причин дефіциту та подорожчання продукції.

Р.С. Українці, попри шалене зростання ціни та брак товару, не забувають і жартувати.

\*\*\*

- Шукала сіль, знайшла коньяк... Уже сіль не треба, тепер шукаю лимон!

\*\*\*

Нині сказати: «У вас борщ пересолений» означає похвалити хазяйку за щедрість та вказати на статки.

\*\*\*

Нова заможність - коли повний бак палива і солі вдосталь.

Ксенія КОВАЛЬЧУК



# Тепло дитинства

**О**сь і закінчилася весна без весни. У багатьох на душі досі лютий, який там поселила війна. Та за кількасотлітню боротьбу за свою ідентичність українці навчились не лише боронити своє. Ми вміємо зберігати душевне тепло, здатне відігріти обпалених лютою люття, та прагнемо допомогти відродити в кожному таку ж непахитну віру в надзвичайне майбутнє, яку на самому початку життя має дитина, що обіймає свою улюблену іграшку.

У кожному з нас живе маленька дитина. І скільки б разів ви не чули цю фразу, це не скасує захоплення чоловіків новими машинками та не приховає жіночу замріяну посмішку при погляді на ляльку, про яку мріялося з дитинства.



Сьогодні наша розповідь про майстриню, яка створює таких ляльок, яких у вас точно не було, бо кожна з них - фантазія вигадливої авторки.

Закінчивши Кременчуцький педагогічний коледж, Юлія Дідора кілька років працювала вихователем у садочку. А тепер, перебуваючи в декретній відпустці, виховує двійко дівчат. Старший уже 10 років, а молодший днями виповниться 3.

- Торік до 8 Березня я купила своїм дівчаткам по м'якій ляльці, - пригадує Юлія. - І так вони мене зачарували, що з'явилась думка спробувати і самій створити щось подібне. Мою зацікавленість підтримала подружка Наталія. Вона впевнено сказала, що я зможу зробити й краще, і заборонила навіть сумніватись у собі. Не знаю, звідки в неї взялася така впевненість, але дружня підтримка виявилась настільки сильною, що я повірила у свої можливості, хоча до того ніколи не займалася рукоділлям. Якби не подружка, я, мабуть, ніколи б і не наважилася. А тепер дуже їй вдячна!

Підтримав починання коханої і люблячий чоловік. Після роботи він брав на себе турботу про доньок, щоб мама могла приділити час своєму новому хобі. Ще



рік тому Юлія не мала не лише досвіду, а й навіть необхідного обладнання - кожен стіжок першої ляльки був виконаний вручну. Та вийшла вона такою ладною, що одразу ж знайшовся покупець. Так перша робота залишилась тільки у спогадах. А далі сарафанне радіо понесло звістку про нову майстриню, і почали звертатися замовники.

- Я похвалилася своїй кумі, та - подружці, та - знайомій, і ось уже надходять запити із Заходу України, з Києва, Запоріжжя, Черкас. Дуже багато моїх робіт є і в Горішніх Плавнях, - говорить лялькарка. - Після завершення кожної ляльки донечки просять зробити і їм таку ж. Усіх, звісно, не повториш, але на полиці в дівчат стоять ляльки, пошиті мамою.

Майже рік Юлія наполегливо працювала і вчилася: дивилась майстер-класи,



читала статті, долучалась до вебінарів досвідчених майстрів. І, звісно, не переставала вдосконалюватися з кожною наступною роботою, працюючи на маминій старенькій швейній машинці.

- Вигляд перших моделей я вигадувала сама, - додає дівчина. - А тепер обговорюємо побажання замовників - від кольору та довжини волосся до фасону костюма, який я шию чи вив'язую на спицях. Були й прохання зробити ляльку схожою на ту, кому вона була призначена. Навіть довелось навчитися робити ма-



леньких домашніх тварин із фетру, бо в однієї дівчини, для якої робилася лялька, був улюблений лабрадор.

Тепер дівчина вже розжила власним серйозним обладнанням, і над кожною лялькою зараз вона чаклує в середньому чотири дні. Та якщо якась дрібничка в остаточному варіанті не задовольнить майстриню, вона без вагань буде її переробляти, доводячи до ідеалу.



## Дитяче свято



лідок повномасштабної війни фізично постраждали майже 700 дітей, і це за офіційними даними, а скільки їх насправді! А після 24 лютого враз подорослішали 5 мільйонів українських дітей.

У Горішніх Плавнях День захисту дітей відзначили святковими заходами відразу в кількох локаціях, зокрема й у Парку культури та відпочинку. Традицію малюнка на асфальті, започатковану художньою школою, підтримали нині й учасники міської програми реабілітації дітей з інвалідністю, які прийшли на свято до юних митців із виготовленими власноруч подаруночками - домашніми пряничками й фетровими сердечками. Автори кращих робіт отримали набори для творчості від відділу культури, спорту і туризму.

Поодаль, поблизу Кота в чоботях, розташувалась бібліотечна альтанка - починаючи з 1 червня, щосереди тут можна не просто погуляти, а й почитати цікаві книжки й позмагатися в цікавих конкурсах, пограти в ігри.

Дорослі побажали діткам сповна відчувати таку незабутню пору дитинства й подякували хоробрим бійцям ЗСУ, зав-

**В**ійна забрала в багатьох дітей чарівну й радісну пору дитинства, залишивши натомість розпач, біль та необхідність чимдуж дорослішати... День захисту дітей цього року відзначили лише в тих містах України, де відносно безпечно.

Через жорстокість рашистів сотні маленьких українців уже ніколи не святкуватимуть День захисту дітей. Сироти, батьки яких загинули від рук російських загарбників, більше ніколи в житті не відчують батьківської ласки й материнської турботи. А діти, які разом із батьками



вимушені жити в укриттях, бо втратили дах над головою, вже ніколи не будуть маленькими, бо мають боротися за власне життя нарівні з дорослими... Унас-

дяки відважності й невтомності яких у нашому місті й досі відносно безпечно.

**Наталка ВЕРЕМЧУК**

У процесі створення ляльки майстриня з любов'ю, теплотою і турботою торкається кожної деталі, розшиваючи та вплітаючи нитки. Тому кожна її лялька наповнена теплом та творчою енергією. Може, тому так багато охочих мати вдома її позитивно заряджену роботу, яка є штучним витвором, а не штампованою копією.

- Із початку повномасштабного вторгнення я не шила, бо, як і всі, була налякана, - пригадує вона. - Маючи замовлення, зроблені наперед, мала зобов'язання перед замовниками. Та практично всі були готові чекати стільки, скільки буде потрібно. Намагалась узяти себе в руки, вта-

мувати паніку та зосередитись на тому, що навіть за таких найстрашніших умов життя триває. Тож треба жити. А що для нас жити? Це працювати! Для того, щоб відновити внутрішній стан, довелося зменшити інформаційний потік. Мене переконали, що й дорослі, й малі чекають, що вони мають право отримувати нові іграшки й позитивні емоції. Цим я себе і тримала, бо розуміла, що своєю працею можу хоч на якийсь час повернути людей у дитинство з подарунками та новими іграшками. Думаючи про дітей, мені здавалося, що я можу зробити для когось не просто ляльку, а друга, передати через неї своє теп-

ло й обігріти того, кому дуже складно. А дітям же зараз найскладніше - в них немає такого досвіду переживати страх, стрес та втрату, як у нас, дорослих.

Найчастіше, звісно, ляльок у Юлі замовляють діткам. Але нещодавно звернулася жінка, яка просила пошити козака для чоловіка, який нині воює. І майстриня радо взялась обдумувати, як зробити якнайкраще, щоб хоч на хвилинку потішити того, хто сьогодні не боїться покласти власне життя, щоб ми могли жити і творити.

**Софія ПАЛЯНИЦЯ**

# Із мріями про мир



**С**онячні промені м'яко освітлюють витвори учнів художньої школи, що на всю виставкову залу виграють яскравими барвами. Це підсумкові роботи випускників закладу, які вони присвятили такому довгоочікуваному миру в Україні.

Цей навчальний рік став завершальним етапом для учнів Ірини Черниш, Світлани Богомаз та Ганни Панченко, які останні роки здебільшого навчалися дистанційно - під час боротьби з пандемією і під час війни. Підсумкові роботи дітей доводять, що мистецтву ніщо не може стати на заваді, якщо є бажання творити.

## Здібні всі

Випускники художньої школи в усі часи талановиті - інші тут не навчаються. Інакше й бути не може, адже всі ходять сюди за власним бажанням, за словами директорки закладу Ольги Чередніченко:

- За чотири роки навчання в школі обставини змушували кілька разів пере-

лаштовуватися під нові умови навчання й викладачів, й учнів та їхніх батьків. Здебільшого довелося проводити уроки онлайн, а це зовсім не те, що допомагати учневі, стоячи поряд із ним, знаходячи живий контакт із ним. Але результат, як завжди, тішить: виконали й шкільну програму, підготували підсумкову виставку й отримали 45 перемог у конкурсах різних рівнів. Пишаюся нашими вихованцями та їхніми викладачами!

Цього року художню школу закінчили 32 випускники, які підготували 111 підсумкових робіт. Більшість із вихованців виконали відразу по кілька творів, присвячених Україні й вірі в щонайшвидший мир на рідній землі.

## Діти впоралися

Світлана Богомаз зазначає, що цього-річний випуск дітей особливий - їм довелося кілька років навчатися дистанційно через пандемію та війну. Проте це не стало на заваді креативу - вихованці художньої школи випробували різні матеріали й різні техніки, здебільшого це були аплікації, колажі, вироби з пап'є-маше, поробки, виготовлені за допомогою випалювання по дереву, картини, на яких малюнки поєднані з поробками із тканини. Незмінними в усі часи залишаються терплячість викладачів, атмосфера позитиву в закладі й підтримка будь-яких креативних ідей.

- Було багато цікавих задумок саме стосовно випускних робіт, на жаль, не всі з них вдалося втілити, особливо тим діткам,

які не мали змоги відвідувати заняття у школі, а працювали дистанційно, - зазначає Світлана Богомаз. - Але помітно, що всі старалися, попри воєнний стан, під час якого митцям спершу було важкувато підтримувати настрій. Проте творчість заспокоює й відволікає від жахів буденності - випускні роботи тому підтвердження.

## На часі - українське

Ганна Панченко наголошує, що навчати в таких складних умовах непросто, але до снаги. А все завдяки тому, що в художній школі й учителі, й діти - однодумці:

- Під час уроків я здебільшого пропагувала образи, пов'язані з Україною. Чесно кажучи, думала, що діти будуть сконцентровані на сучасності більше, ніж на народних надбаннях. Утім акцент на багатющу українську культуру підтримали всі, й це правильно - кожна країна пропагує своє. Нині, коли світова спільнота так поважає українців, бажаю своїм учням не розгубити скарби своєї душі, таланти й мистецьку самосвідомість. У цих дітях закладається матриця культури на майбутнє.

## Плани мистецькі

Цьогорічні випускники художньої школи знають, що вже найближчим часом продовжать навчатися в закладах вищої освіти й здобуватимуть спеціальності мистецького спрямування. Деякі учні планують продовжувати навчатися в художній школі, в п'ятому класі, щоб набути ще більше потрібних у житті мистецьких навичок. Учителі ж певні: навіть якщо їхні вихованці й не стануть художниками, навчання в закладі допомогло їм розвинути смак та бачення прекрасного.



Робота **Романа Шустера** «Будинок мрії» привертає увагу чудовим дизайном. Хлопець мріє стати архітектором, тож його будиночок не лише естетично оформлений, а й чудово спроектований. Зізнається, що хотів би побудувати такий у Горішніх Плавнях.

Випускниця художньої школи **Анастасія Погорецька** розповіла, що сумуватиме за рідним закладом:



## Здібні й успішні



школи Анатолій Головня. - Хочу подякувати випускникам, які під час навчання постійно відстоювали честь музичної школи в конкурсах різних рівнів та заходах. Загалом вдалося взяти участь у 23 різних конкурсах. Особливо потішили своїми успіхами віолончеліст Павло Удовицький, композиторка Надія Башарова, гітарист Максим Дядюра, віолончеліст Артем Єрух, який ще продовжить навчання по класу фортепіано. Замість конкурсів, які раніше відбувалися наживо, натомість мали змогу частіше брати участь у дистанційних заходах.

**Д**обіг кінця й навчальний рік у музичній школі. Після іспитів випускники закладу отримали свідоцтва під час урочистостей.

35 дітей закінчили нині музичну школу, 14 із них отримали свідоцтва з відзнакою. Вручення відбулося під час випускового концерту, де юними музикантами було представлено 11 номерів.

Уже відомо, що одна з випусниць - жителька Бахмута Софія, яка відвідувала заняття в музичній школі з гри на саксофоні з березня, планує пов'язати своє життя з музикою і вступити до Полтавського музичного училища.

- Викладачі музичної школи пишаються випускниками, кожен із яких упорався по-своєму, з огляду на виклики сьогоднішнього дня, - резюмував директор музичної



◀ - Для мене художня школа - це місце спокою та гармонії, де можна забути всі негаразди й тривоги. Люблю розмаїття відтінків під час малювання фарбами, випускную роботу робила з пластиліну, присвятила її різнобарв'ю України. Звісно, дистанційно було складно навчатися, але звикла творити маленькі шедеври в ім'я добра попри різні ситуації.



**Аріна Штефан** додала, що вчителі художньої школи навчили її не тільки гарно малювати, а й ніколи не здаватися,



якщо вже щось розпочала. Планує стати або стилістом, або візажистом, визнає, що художня школа дала їй чудове підґрунтя для цього.

Про креативне майбутнє мріє й **Софія Деревянко**, яка створила відразу п'ять різнопланових випускних робіт. Дівчина планує стати дизайнеркою одягу, мріє про це із семи років. Художньою школою зацікавилася завдяки подрузі, яка вже відвідувала заняття й схвально відгукувалася про техніку, які тут опановують. Планує згодом жити у Львові, який подобається їй з дитинства.



А як раптом немає настрою, вчителі художньої школи знають, що зробити, щоб його покращити, впевнена **Софія Марченко**. І з такою підтримкою вдається творити ще краще. Тому й виходить, що учні творять із душею, а кожна їхня робота випромінює енергетику добра. Одну зі своїх робіт дівчина виконала в техніці стринг-арт (спочатку набивають на полотно гвіздочки, а потім намотують на них нитки й створюють панно), яку навіть не вивчали в художці, - надихнула її на це робота з попереднього випуску.

Сторінки підготувала  
Наталка ВЕРЕМЧУК





## Кубок світу: другий етап

**У**кравінська збірна, до складу якої традиційно входять представники спортивної спільноти Горішніх Плавнів, виборола нагороди II етапу Кубка світу з веслування на байдарках і каное.

Загалом на рахунку українських веслувальників за підсумками II етапу Кубка світу з веслування на байдарках і каное, який відбувся в Познані впродовж 26-29 травня, вісім медалей. Наші спортсмени завоювали 2 золоті, 3 срібні і 3 бронзові медалі: в олімпійських видах - 3 (1 золота - K4-500, 1 срібна - C2-500, 1 бронзова - C1-1000), в неолімпійських - 5 (1 золота - C1-500, 2 срібні - K2-200 та C4-500, 2 бронзові - C2-500, мікст та C4-500).

Веслувальники з Полтавщини завоювали чотири комплекти нагород різного гатунку. До здобуття кожної з них причетні представники Горішніх Плавнів.



на дистанції 200 м серед жінок здобули срібло. Вони перетнули лінію фінішу із

звання чемпіонів на цій дистанції знову вибороли господарі змагань - 1:35.39.

### Каное-одиночка, 1000 м: бронза

На рахунку Павла Алтухова на II етапі Кубка світу відразу дві нагороди. Ще одну бронзу наш веслувальник здобув в індивідуальній чоловічій гонці на 1000 м.

Уже на половині дистанції Алтухов увійшов до четвірки лідерів, які відірвалися від решти фіналістів. І хоч золота медаль навряд чи була можлива, але бронзу український веслувальник прямо-таки вирвав у канадця Коннора Фітцпатріка. Перемогу на дистанції святкував легендарний Мартін Фукса, який зараз домінує в одиночному каное (3:55.60). Друге місце в румуна Каталіна Чірілі (3:56.22). І за ним фінішував Павло Алтухов із часом 3:58.14.



### Байдарка-четвірка, 500 м: золото

Переможна українська четвірка, до складу якої входять Олег Кухарик, Ігор Трунов, Дмитро Даниленко та Іван Семикін, очікувано піднялася на найвищу сходинку п'єдесталу пошани. Хлопці показали час 1:19.39, залишивши на фініші позаду екіпажі з Німеччини та Франції, які посіли відповідно друге та третє місце.

### Байдарка-двійка, 200 м: срібло

Наша Людмила Кукліновська в парі з Анастасією Горловою в байдарці-двійці

часом 38.35, поступившись лише веслувальницям із Польщі (37.44).

### Каное-четвірка, 500 м: бронза

Каное-четвірка, у складі якого виступили Павло Алтухов, Олег Боровик, Андрій Захаров та Віктор Свиридюк, водну дистанцію у 500 м подолали із третім результатом. Їхній час - 1:37.88. Так сталося, що на цьому старті за медалі боролися відразу два українські екіпажі. І квартет-конкурент на одну позицію випередив четвірку з представниками Полтавщини - 1:36.35. А



**Цікавий факт.** 27 травня в Познані піднявся ураганний вітер, через що проведення більшості заїздів стало просто неможливим. Через негоду всі 24 фінали змагань були перенесені на неділю. Українські спортсмени виступили у 15 з них (включаючи 6 прямих фіналів, тобто без відбору).



# За крок від медалі

**Г**орішньоплавнянин Андрій Кривчун узяв участь в етапі Кубка світу з параканое, який відбувся в Польщі.

Перший міжнародний старт року для українських параканоеїстів пройшов у Познані з 26 до 28 травня. Це був перший і єдиний етап Кубка світу з параканое. Українську збірну представляли п'ятеро веслувальників, у числі яких був і наш земляк інваспортсмен Андрій Кривчун.

Українці збрали чималий урожай нагород, завоювавши 2 золоті, 2 срібні й 1 бронзову медалі.

Дуже жаль, що до медального заліку не потрапив горішньоплавнянин. Андрій Кривчун виступав у класі човнів VL2 Men. На дистанції 200 м він показав час 55.62 і фінішував четвертим, зупинившись за крок до п'єдесталу пошани. Попри це наш земляк провів достойну гонку і вкотре довів, що такими вольовими людьми має пишатися наше місто.

У подальших планах збірної України з параканое - підготовка до чемпіонату світу, який має відбутися на 3-7 серпня.



## Срібло Європи

**Е**тап Кубка Європи із дзюдо серед кадетів відбувся 21-22 травня у місті Б'єльсько-Б'яла (Польща). У заявку на турнір потрапили 38 українських спортсменів: 27 кадетів та 11 кадеток. Були серед них і дзюдоїсти, які тривалий час тренувалися або ж продовжують тренуватися в Горішніх Плавнях. Та лише одному з них вдалося піднятися на п'єдестал пошани.

За інформацією тренера КЗ ДЮСШ «Олімпійські надії» Олександра Ємченка, вихованець обласної школи та ОШВСМ Ярослав Омельченко, який зараз живе та тренується у Празі, став срібним призером змагань. Хлопець виступав у категорії 90 кг. Наш дзюдоїст упевнено виграв свою групу, здобувши дві перемоги, після чого у півфіналі здолав угорця Левенте Добоса. На цьому етапі Ярослав уже гарантував собі нагороду змагань. На жаль, у фіналі спортсмен поступився грузину Тамацу Біганашвілі, тож став володарем срібної медалі.

Загалом збірна України здобула п'ять медалей (1-1-3) на Кубку Європи серед кадетів і посіла п'яте місце в загальнокомандному заліку.



## Підтримати спортивний дух

**В**ідбулася першість ДЮСШ № 1 із дзюдо. Захід було присвячено Дню захисту дітей.

Юним спортсменам за будь-яких умов потрібно підтримувати фізичну форму. Але одних тренувань замало. Дух суперництва, воля до перемоги, подолання власного страху, швидкість реакції - усе це працює під час змагань.

Наші діти були позбавлені змагального процесу цієї весни. Щоб хоч якось їх спонукати до досягнення нових висот, зацікавити й заохотити, було вирішено провести першість дитячо-юнацької спортивної школи № 1 із дзюдо і присвятити її Дню захисту дітей.

30 травня у залі боротьби технікуму збралися учасники змагань - вихованці відділення дзюдо ДЮСШ № 1 (яке, до речі, нині об'єднує й такі відомі в Горішніх Плавнях клуби, як «Святогор» та Flamingo Judo). Цього дня змагалися діти 2010 року народження й молодші.

- Хотілося зібрати якомога більше учасників, адже багато з наших вихованців роз'їхалося, - зазначив тренер відділення дзюдо Олександр Федоренко. - Участь у змаганнях взяли близько 40 дітей. Відчутно було, що вони давно не боролися, що була велика перерва. Ми спеціально сформували вагові категорії по 3-4 учасники, щоб кожен зміг отримати відзнаку цього дня.

За результатами проведених поєдинків, чемпіонами у своїх категоріях стали Денис Курманов, Олександр Копитін, Костянтин Семиволос, Макар Неньчин, Софія Семєда, Ярослав Косолап, Давид Чалапко, Валентин Базярук, Святослав Косолап, Дар'я Михайленко, Аліна Лиходій, Володимир Удовиченко та Володимир Наумов.

Окремо кубками було відзначено п'ятьох спортсменів, які показали кращу боротьбу на татамі. Це Денис Курманов, Валентин Базярук, Ярослав Косолап, Дар'я Михайленко й Аліна Лиходій.

На церемонію нагородження завітав і директор ДЮСШ № 1 Віктор Чирочка. Попереду - літо, коли на вихованців чекатиме лише місяць перепочинку. В інший же час - ласкаво просимо на тренування!

